

Prof. Dr. Saim Sakaoglu
70. Yaş

ÖZEL SAYISI - 2 -

On yıldan beri, uzun yaz
aylarını geçirdiği
Mersin'in Erdemli
ilçesine bağlı Tömük
Beldesindeki
dairesinden sessiz
Akdeniz'i seyrederken...

KÖKLERİM VE DALLARIM

Bizde, hayat hikâyeleri hep resmi üslupla kalene alınır. Biz de, ilk fasiküde öyle yapmıştık. Aşağıda ise, yazımızın adına bağlı kalarak, köklerinize ve dallarımıza bağlı kalarak bir hayat hikâyesi yer alacaktır.

Büyük dedemiz Kara Mustafa diye bilinirmiş, eşi de Salihâ Nineniz... Oğulları Hasan Dedem 1284'te doğup 13 Ocak 1935'te vefat etmiş. Sakavelilerin Hacı Hasan diye bilinen dedem önceleri Türbe'deki dedelere terziilik yapmış, sonra ise Tella Pazarı'nda halıcılıkla uğraşmıştır. Eşi Fatma Ninen, Mehmet ve Hava kızı olup 1287-1 Mart 1338 [1922] yılları arasında yaşamıştır. Eşinden 13 yıl önce vefat etmiş. Babası, Bursalıymış.

Hasan Dedemle Fatma Ninenin beş çocuğu olmuş: Salihâ (1307-?), Esma (1312 [1897]) - 17 Ağustos 1974), babam Mehmet (1318 [1903] - 31 Mayıs 1975), Nuri (1 Nisan 1323 [1907] - 13 Mayıs 1947) ve Hatice (18 Eylül 1328 [1912] - 10 Haziran 1990).

Babam 27 Mart 1338'de [1922] evlenmiş. Annem, Malbantların Salih (öl. ?) ile Emine'nin (öl. 1954) kızı Zeliha Köseoğlu (1318 [1903] - 2 Eylül 1999). İkiisi büyük, üç erkek kardeşi var: Murat, İsmail, Mehmet. Bizim İmin diye sığıldığımız bu ninen, tanıyabildiğim tek büyüğüm.

Babam, mahallemizin adıyla anılan Fahrünnisa Mescidinde (6 Mart 1850'dan sonra cami) imam ve hatip olarak görev yapmıştır. Mescit imamlığını fahri olarak yürüttüğü için, Tella Pazarında da; arna, levha, tabela ve plaka işleriyle de uğraşmıştır. Ağabeyim de mesleği olan kundura cilacı, bırakıp aynı işlerde çalışmıştır.

Biz üç kardeşiz: Hasan (1 Mart 1339 [1923]), Harriye (5 Kasım 1927 - 2 Şubat 1927) ve ben SaİM (28 Şubat 1930 [20 Mart 1939]). Hatırlatalım, ailemizde bir de Mustafa Kemal varmış: 15 Kânun-ı evvel (Aralık) 1339 [1923] - 6 Kânun-ı sani [Ocak] 1340 [1924]. Ancak iki ağabeyimin doğum tarihlerinde bir yanlışlık var. Ayrıca, belgeye göre Hasan üç yıl sonra (2 Kânun-ı sani [Ocak] 1927) kaydedilmiş. Ona göre doğum yılı 1340 olmalı...

Ağabeyim, büyük dayım Murat ile eşi Medihainın, ağı kız, biri erkek olan dört çocuğunun en büyüğü olan Feride ile 18 Nisan 1948'de, ablam Hayriye ise, Karpuzoğullarından İbrahim ile 14 Ocak 1948'de evlenmişlerdir. Ben ise, edebiyat öğretmeni olarak görev yaptığım Tokat'ta, Egeoğullarından Hacı Kâmil Gülel ile Aşiroğullarından Hayriye'nin iki çocuğunun büyüğü olan Yurdanur ile (15 Haziran 1947) evlendim; 06 Mart 1966 nişan, 26 Mart 1966 nikâh, 27 Mayıs 1966 düğün.

Üç kardeşin de erkek olan ilk çocukları, tıpkı babalarının ilk çocuğu gibi, yaşlarına girmeden vefat etmişlerdir: Mustafa Hasan, Muri (Hayriye), Mehmet İstemi (Saim). Oğlumun doğum tarihi 18 Haziran 1968, vefat tarihi ise 15 Ocak 1969'dur. İstemi Erzurum'da yatmaktadır. Annesinin annesinin şahadet de oradadır.

İki kızımız var: Selcen 05 Kasım 1969, Seren 21 Temmuz 1976 ikisi de Erzurum doğumlu. Keşke ağabeyleri gözümüzü korkutmasaydı da çocuklarımızın sayısı daha fazla olsaydı. O, Kalbindeki delik sebebiyle uzun ömürlü olmadı.

Selcen, Atatürk Üniversitesinde başladığı tıp eğitimini Konya'da tamamladı. Meslektaşı, Mehmet ve Nimet oğlu Ali İlhan ile, 15 Haziran 1996'da evlendi. Seren, Selçuk Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği Ana Bilim Dalından diploma aldı. Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Yardımcı Doçentlerinden, Kerim ve Hatice oğlu Aydın ile, 10 ve 17 Eylül 1994 tarihlerinde yapılan iki düğünle evlendi. Kızlarımızın ikinci soyadları Manavgat ve Üstün'dür. Selcenin düğünü Konya'da, Sereninkiler ise Konya ve Milas'ta yapıldı. Tek torunum Gıven Üstün, 10 Nisan 2006 doğumludur: Meram Tıp Fakültesi...

Aileden hatırladığım ilk ölüm, 'Emmin Nöru Felikerin vefatıdır. Sonra ninem İmin geliri. En acılı ölüm ise, ablam Hayriye'ninkidir; 32 yaşında idi. Neyzak ki, öğrencilik sebebiyle İstanbul'da görev sebebiyle Tokat, Erzurum ve yurt dışında bulunduğum yıllarda pek sık cenazeye katılamadım. İstemirzin dışında bütün kayıplarımız Konya'da defnedilmiştir.

Ailenizin olduğu kadar, belki de mahallenizin ilk üniversite mezunuyum, ilk akademisyeniyim.

Büyüme aşınanda, Hasan Dedemin ikinci eşi Safiye Ninem ile ablam, anneme yardımcı olmuşlar.
Kalın sağlıcalıkla...

Prof. Dr.
Saim SAKAOĞLU

SON ERZURUM YOLCULUĞUMDAN İKİ HATIRA

Prof. Dr. Kaya Bilgegil, Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesinin en ünlü hocalarındandı. Aramızdan ayrılışı 22 yıl olmuş. Heyhat yıllar da ne çabuk geçiyor.

2009 ilkbaharı idi. Ankara’da, Türk Dil Kurumunda dergi toplantısındaydık. O günlerde, Türk Dil Kurumunda Başkan Danışmanı olarak görev yapan, Erzurum’dan öğrencim Prof. Dr. Recep Toparlı bir güzel teklifle geldi:

“Hocam, sonbaharda Erzurum’a gitmek ister misiniz?”

Gidiş sebebimizi öğrenince de hemen “Evet, hem de uçarak...” deyiverdim.

Eski öğrencileri ve dostları Prof. Bilgegil’i Erzurum’da anacaklardı. Balıkesir Üniversitesindeki yiğeni Yrd. Doç. Dr. Zöhre Bilgegil’le birlikte bizler o güzel günde Erzurum’da buluştuk. Ege Üniversitesinden Prof. Dr. Yavuz Akpınar, Pamukkale Üniversitesinden Prof. Dr. Önder Göçgün, Cumhuriyet Üniversitesinden Prof. Dr. Recep Toparlı, Atatürk Üniversitesinden Prof. Dr. Naci Okçu ve Prof. Dr. Ahmet Kırkkılıç, Selçuk Üniversitesinden emekli ben, öğrencim ve şimdi bölüm başkanı olan Prof. Dr. Turgut Karabey’in yönettiği panelde bir masa etrafında toplandık. Konuşulanları anlatmak bir küçük kitabı doldurulabilir. Ben, başka bir konuyu ele almak istiyorum.

Çantamı Taşıyan Delikanlı
Meslektaşım Prof. Dr. Bilge Seyidoğlu’nun 2009 ilkbaharında emekli olması üzerine halk edebiyatı dersleri, öğrencim Doç. Dr. Dilaver Düzgün ile Yrd. Doç. Dr. Gülhan Atnur’un üzerinde kaldı. Bu arada, daha Erzurum’a inmemden itibaren bizlerle birlikte olan araştırma görevlisi, doktora öğrencisi ve genç öğrenciler etrafımızda pervane misali dönüp duruyorlar. İçlerinden biri ise benim, içi kitap dolu çantamı hiç bana taşıtmıyor, “Ben taşıyayım hocam.” diyordu.

Toplantı bitti, vedalaşmalar başladı. O delikanlıya da çok çok teşekkür etmeyi de ihmal etmedim. Bu arada onun, bu teşekkürüme karşılık olarak verdiği cevap beni son derece duygulandırdı:

“Esağfirullah hocam... Ne demek ‘Zahmet oldu.’ Ben, pazartesi günü, arkadaşlarıma ‘Saim Hoca’nın çantasını hep ben taşıdım.’ diye övüneceğim.”

Ağlattığımız Kız Öğrenci

İki yıl önceydi... 2007’nin Nisan ve Mayıs aylarında iki defa daha Erzurum’a gitmiştim. İlkini gidiş sebebi, Bölümümün düzenlediği güzel bir bilimsel toplantıydı. İkincisinin ise, Atatürk Üniversitesinin kuruluşunun 50. yılı şerefine düzenlenen kutlamalardı.

İlk gidişimde, yüzerce öğrenci ile tanıştım. Sohbetler, kitap imzalamalar, fotoğraf çekilmeler...

Döndükten bir süre sonra bir kız öğrenciden bir mektup aldım. Ama, daha cevabını vermeden ikinci yolculuğa çıkıverdim. Geldi, beni buldu. Bu son gidişimde de geldi, kendisini hatırlattı. Bu, ilgili kızımızı, Doç. Düzgün'ün odasına davet ettim. Ettim ama etrafımız kalabalık mı kalabalık...

Neyse, ortalık tenhalaşınca biraz konuştuk. Hocası da kızımızla ilgili güzel şeyler söyledi. Derken sıra bir kitabımın hediye edilmesine geldi. O şaşırıverdi, böyle bir şeyi beklemiyordu. Kitabımı imzaladım. Kızımı çok duygulandı. O, kapıdan çıkarken de bir hocamız içeriye giriverdi. Kızımızı gördüğü için hemen bizlere takılıverdi:

“Hayrola, kızımızı ağlatmışsınız?”

Tabii biz bu ‘ağlama’ sahnesini görmediğimiz için yorumumuzu ekleyiverdik. Dilaver Bey, gelen hocamıza,

“Hocam, kızımız sevincinden ağlıyor... Saim Hocamız kendilerine bir kitabını imzaladı da...”

***

Evet, son Erzurum yolculuğundan artakalan onlarca hatıradan sadece ikisini aktarıverdim. Ya öbürleri? Onları da ‘Erzurum Hatıraları’ (Atatürk Üniversitesi Hatıraları) adlı müstakbel kitabımızda okuyacaksınız.

Bu iki genç de filen öğrencim olmamıştı, ama sevgileri vardı. Hocalarına çok teşekkür ediyorum. Kendime de sitem etmekten geri duramadım. Ben niye böyle öğrenciler yetiştiremedim de hocasına düşman olduğunu ilan edip karalama bataklığında boğulan bedhahlar yetiştirdim. Heyhat, iş ‘Halik’a kaldı. Artık öğrenciler o eski öğrenciler değil... Yazık ki ne yazık!

Şair, 'Yüksel ki yerin bu yer değildir' diyordu. Evler yükseliyor, kat kat... Dünkü kerpiç duvarların, badem ve armut ağaçlarının yerinde. Hepsi yerle bir olmuş, evler yükseliyor. Bir de, kim bilir kaçını göbekten bir torun... Betonun, taşın ve demirin arasından canlılığı temsil eden ve tabloyu tamamlayan torun Güven Üstün. (24 Mayıs 2009)

Bu, çiçekleriyle kâh el uzatan, kâh yere temenna eden şeker armudu da yok artık. Çiçeğin yaydığı nefis kokuyu bir daha nerede yakalayabileceğiz acaba? Ben ona 'Cennet Kokusu' derdim, öyleydi de... O kokuyu bilmeyenlere onu anlatamazsınız ki... (3 Nisan 2005)

Halit GÜLER
Emekli Diyanet İşleri Eski
Başkan Yrd.

HER HALİYLE ÖRNEK İNSAN Prof. Dr. SAİM SAKAOĞLU

Seçkin bir üniversite hocası ve saygın bir ilim adamı Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, her hâliyle örnek bir insan. Ne yazarsam ve ne kadar yazarsam yazayım, işin özü ve özeti bu cümle.

Ünlü bir edebiyatçı, folklor araştırmacısı, yüzlerce talebenin hocası, Anadolu sevdalısı, sayısız eserin ve ödülün sahibi Prof. Dr. Saim Sakaoğlu hakkında, yazı yazmanın güçlüğüne bilenlerden ve mutlaka da yazılması gerektiğine inananlardanım. Bu düşünce ile bir deneme kabul edebileceğiniz bu yazıyı, haddim ve yetkim olmayarak kaleme alıyorum:

Üniversitelerimizin böyle kimselere ihtiyaçlarının olduğunu ve üzerine aldığı her türlü görevi başaracağını çok iyi bildiğim Saim Sakaoğlu'nu, sayılı ilim adamlarımızdan ve Konya'nın yüz aklarından biri olacağını hiç düşünemediğim ve tahmin bile edemediğim yıllardan beri tanırım. Bu şekilde yazdığımıza göre; demek ki tanışıklığımız veya benim önceleri uzaktan, sonraları yakından tanışıklığımız, yarım asırdan fazla zamanı içine alıyor demektir.

Saim Beyle bendeniz, ben köyden gelmiş olmama rağmen, aynı mahallede yetişenlerden sayılırız. Uluurmak (Karaman) Caddesinin ikiye böldüğü, o devirde çayından sırlı sırlı suların aktığı, evlere köprülerden geçilerek girildiği, sığır sürüsünün yaylıma gitmek için toplandığı Çaybaşı Caddesi'nin sağ tarafında onlar, sol tarafında biz otururduk. Bu kadar yakın olmamıza rağmen onlar Fahrünnisa Mahallesi'nin, biz ise Burhandede Mahallesi'nin sakinlerinden idik. Çaybaşı Caddesi, her iki mahalleden daha şöhretli olarak o iki mahalleyi birbirine bağlardı.

Söz buraya gelmişken Konya'yı anlatmaya ve unutulmak üzere olan entresan noktalarını dikkatlere sunmaya meraklı olan Saim Sakaoğlu Beyefendinin, (Çaybaşı Yazıları) isimli kitabından da bahsetmek gerekir. Kısa zamanda ikinci defa basılan bu eser, Saim Sakaoğlu'nun, Çaybaşı Caddesi'nde geçen çocukluk anılarını ve sokağın sosyal ve tarihî yapısını içerir. Eski Konya'nın seçkin bir semtini tanımak ve o günleri yeniden yaşamak isteyenler bu kitabı mutlaka okumalı.

1950'li yıllarda ailem köyde olduğu için Saim Beylerin evlerine çok uzak olmayan, belki de alışveriş yaptıkları Çaybaşı Fırını'na çok yakın olan halamın yanında kalırdım. Çaybaşı'ndan Küllükbaşı semtindeki İmam-Hatip Okuluna yürüyerek gider gelirdim. O tarihlerde Saim Bey de Konya Lisesinde okuyordu. Ben yürüyerek gidip gelirken, onun bisikletle gidip gelmesi dikkatimi çeker ve imrenirdim. Benim de bir bisikletim olsa dercesine. O sebeple kendisine sık sık rastlardım. Kendisini öğrenci olması hasebiyle bir nevi meslektaş sayıldığımız için uzaktan takip eder ve tanır, bisiklete binışı dikkatimi çeker ve ağırbaşlı hâli hoşuma giderdi. Sonradan öğrendim ki o da, benim gibi bir imamın oğluymuş.

İlmi ve efendiliği şahsında cemetmiş Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'nun babasının, babamın (Her ikisi de rahmetli oldu. Mahallenin sevilen ve sayılan insanlarıydı.) yakın dostu ve arkadaşı, aynı zamanda meslektaş olduğunu bildiğim için belki de o sebeple ilgilenir ve takip ederdim.

İlim, ahlak ve faziletiyle babasını aratmayan Saim Sakaoğlu'nun rahmetli pederi, Çaybaşı'nda, evlerine çok ya-

kın olan Fahrünnisa Camii'nde imamdı. Çok güzel levhalar yaptığı ve sanatkâr ruhlular, elleri hünerli olduğu için kendisine Levhacı Hoca'da derlerdi. Vazifesine düşkün ve görevinin ehli olduğu kadar o işlere de meraklı idi. Demek ki Saim Bey gibi babası da, edebî eserlere ve çalışmalara meraklı, hat'la ilgili işler yapmayı ve belki de yazmayı severdi.

O yıllarda rahmetli babam da Ulurmak Ali Hoca Camii'nde imam-hatipti. Camileri birbirine çok yakın olmamasına rağmen sık sık bir araya gelir, dertleşir ve sohbet ederlerdi. Benim Saim Beyle, rahmetli pederlerimiz kadar bir yakınlığımız olmadı, ama birbirimizi yine de sevdik ve ben kendilerini çok takdir edenlerdenim. Saim Bey Erzurum'da iken ben de İstanbul'da idim. Ailelerimizin samimiyetine ve yakınlığına rağmen seyrek görüşmüş veya fırsat düştükçe görüşmüş olabiliriz. Yalnız rahmetli babamdan Saim Beyin övgüsünü dinler ve yakın arkadaşı olan babasının kendisinden son derece memnun olduğunu ve oğluna hep dua ettiğini söylerdi. Sen de onu kendine örnek al dercesine.

Benim, İstanbul'da uzun süre, hem de Çağaloğlu'nda yayıncılık yaptığımı çeşitli vesilelerle yazıp durduğum için beni tanıyanlar ve okuyucularım bilirler..Bir arkadaşım Babıâli Caddesi'nde Damla Yayınevi'ni kurmuştuk. Hemşhremiz olduğu ve kendisine Çaybaşı'ndan aşına olduğumuz için Saim Beyden bir kitap basmak istedik ve rica ettik. O sıralarda Erzurum Atatürk Üniversitesinde araştırma görevlisi idi. İsteğimizi boş çevirmedi. 1976 yılında 101 Anadolu Efsanesi isimli eserini yayımladık. Kitap, daha çok Erzurum ve yöresinin efsanelerini içeriyordu.. Bu iş vesilesiyle Saim Beyi, eski tanışıklığımızı yenilercesine daha yakından tanıma fırsatı bulduk. Tahmin ettiğimiz gibi alanında otorite, üniversitesinde örnek bir akademisyen, bilgili, efendi, mütevazı, medeni ve insani münasebetleri üst derecede bir kimse olduğunu gördük.

Genellikle yayıncılar, türü ve mesleği ne olursa olsun yazarlardan şikâyet ederler. Hiçbir rahatsızlık duymadan çalışabilecek-

leri bir yazar arıyorlarsa, ben kendilerine Saim Beyi tavsiye ederim. Çünkü biz, kendisiyle çalıştık, ama Saim Beyden yazar olarak hiçbir rahatsızlık duymadık.

Konya'ya döndükten sonra Saim Beyi Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili Ve Edebiyatı Bölümünde hoca iken odasında ziyaret etmiştim. Odası, zengin bir kütüphaneyi andırıyordu. Kitaptan oturulacak yer yoktu dersem mübalağa etmiş olmam. Kitaplarından imzalayıp lütfetmişti. Sonra Merhaba gazetesinde ve haftada bir çıkan Akademik Sayfalar ekinde yazmaya başlayınca mahalle komşuluğumuza bir de sayfa komşuluğu, kadim aile dostluğumuza bir de yayın dostluğu eklendi. Sık sık görüşür ve değerli düşüncelerinden ve tecrübelerinden yararlanır olduk.

Emekli olmuş olmasına rağmen kendisinden daha çok istifade edileceğine inandığımız ve bir çok güzel esere daha imza atacağından ümitvar olduğumuz Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, İstanbul Üniversitesi Türk Dili Ve Edebiyatı Bölümünden diploma almıştır. Yetiştirdiği ortamı, Fakültenin öğretim kadrosunu ve feyiz aldığı insanları az çok tanıyorum ve çok büyük saygı duyuyorum. Seçkin ve saygın ilim adamlarımızdan Prof. Dr. Mehmet

Kaplan ve çevresiyle çalışmak bir şanstır. Saim Bey de bu şanslı insanlardan birisidir. O dönemin Türk kültür hayatında ve edebî çalışmalarda, ciddi ilim adamlarının yetişmesinde önemli bir yeri ve tesiri var.

Geçmişimizle iftihar eden, milletimizin üç kıtada bıraktığı tarihî şaheserlerle ve muhteşem zaferlerle övünen, yaptığı çalışmalardan, ortaya koyduğu eserlerden mutluluk duyan ve yetiştirdiği talebelerinden sayısız, hesapsız dualar alan, Konya folkloruna ve Anadolu medeniyetine hizmetleri dokunan, çalışmalarının takdir edildiğini ve ödüllendirildiğini daha bu dünyada iken görme bahtiyarlığına eren Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'na, bundan sonraki hayatında da sevdikleriyle beraber bereketli ve huzurlu günler, sağlık ve mutluluklar dilerim.

MÜBAREK HELVA

Saim Hoca, 2007 yılında İzmir’de bir safra kesesi ameliyatı geçirdi. Tabii ki hekimler pek çok yiyeceği yasakladı: “Şunu ye, bunu yeme...” Saim Hoca, zaten çok yemek yemeyen, ölçülü bir kişidir. İradesine de sahiptir. Ama ne yapsın ki... Şekerli, unlu, tuzlu, yağlı vb. yiyeceklerin tamamı yasaktı, bazılarında da çok az izin vardı.

İşte böyle yasaklı bir zamanda bir görev gereği Ankara’ya gelmişti. Sağ olsun bizi de ziyaret etmek istemiş. Konur Sokak’taki Kültür Ajans’a tam bir öğle yemeği vakti geldi.

Biz de Ajans’ta öğle yemeklerini daima kahvaltılık şeklinde yaparız. Zeytin, peynir, kaşar, reçel, domates, salatalık, diğer yeşillikler, meyve suyu, yumurta ve mevsimine

göre meyva mutlaka bulunur. Mutlaka bulunanlardan biri de tahin helvasıdır.

Soframızda yemek yiyenlerin sayısı asgari 4 kişi olmakla birlikte, en az 5-6 kişilik bir düzendedir.

Nail Tan Bey, ben, oğlum Erhan ve Ajans elemanı Ömer Ünal sofraya oturmak üzereydik ki, Saim Hoca kapıda belirdi.

“Hoş geldin, beş geldin!” faslından sonra Hoca’yı sofraya oturttuk. Hoca, sofraya şöyle bir baktı, boynunu büktü: “Vallahi kardeşler, bu sofrada benim yiyeceğim hiçbir şey yok.” dedi ve çantasından eşi Yurdanur Hanım’ın hazırladığı naylon poşet içindeki azığını çıkardı, sofraya koydu. Azığında ekmek (sanıyorum yufka idi) ve yağsız lor peyniri vardı. Ama gözü, özellikle bizim yediğimiz tahin helvasındaydı.

Dayanamadı, çatalla bir parça helvayı aldı, ağzına götürür gibi yaptı, ama yemedi. Bu defa, helva tabağını sofradan aldı, gözlerini kapattı ve burnunu tabağın içindeki helvaların üzerinde gezdirerek; “Ey mübarek helva, canım helva, senin kokuna kurban olayım.” diyerek ve defalarca içine çekerek kokladı, kokladı...

Prof. Sakağlı ve o günlerde Türk Dil Kurumu Başkan Danışmanı olan, Atatürk Üniversitesinden öğrencisi Prof. Dr. Recep Toparlı ile Kafkas Üniversitesinde düzenlenen, II. Uluslararası Türkiye Türkçesi Ağız Araştırmaları Çalıştayında konuşurken: 21 Mayıs 2009

SAİM DEDE'YLE İLGİLİ BİR ANI

Nail TAN

L 973 yılından beri dostluğumuzun, meslek arkadaşlığımızın sürdüğü Prof. Dr. Sakaoğlu, tanıdığım bilim adamları içinde en ciddi, herkesle ne kadar mesafeli durmasını çok iyi bilen bir akademisyendir. Bu kişilik özelliği dolayısıyla çevresinde yüzü az gülen bir kişi izlenimi bırakmıştır.

Torunu olmadan önce ona çok sık takılırdım (Benim torun dokuz yaşına girdi).

“Bak Saim Hoca! Torunun doğunca bu ciddi yüzünde her daim gülücükler açacak. Yüz hatların değişecek. Her sabah daha sevinçli uyanacaksın!”

Pek inanmazdı.

“Çevrene iyi bak. Nerde daima gülümseyen bir erkek görürsen, bil ki dededir.” Diye ısrar ederdim.

Gün geldi, dede oldu. İlk karşılaşmamızda yüzünü inceledim, sözlerimin doğru veya yanlışlığını anlamak için. Tiyatro logolarındaki gülümseyen tip yerinden çıkmış,

Saim Hoca'nın yüzüne oturmuştu sanki. Ben daha bir şey söylemeden:

“Nailciğim, haklıymışsın. Dedelik çok güzelmiş. Yüzüm değişti.” deyiverdi.

6 Eylül 2009 günü geceni beni telefonla aradı:

“Nail Dede! Dedeler kervanına Ali Berat da katıldı. Kızından bir torunu dünyaya geldi. Onun yüzü hep gülerdi ama bu defa 32 dişyle gülmeye başladı.” deyince onun bilim âlemine armağanı “Alptekin Dede”yi telefonla arayıp tebriklerimi bildirdim.

Çok yaşa Saim Dede!

1989 yılında il olan Bayburt'ta ilk fahri hemşehrisi olan Prof. Sakaoğlu'ya Belediye Başkanı Hükmü Pekmezci, hemşehrilik beratını ve onurluğu takdim ederken. Ortada, Bayburtlu öğretmen, yazar ve araştırmacı İlhan Yardımcı, sağda Atatürk Üniversitesinden şimdi profesör olan öğrencisi Yrd. Doç. Dr. Ali Çelik (KTÜ)

Varlığından bahtiyarlık duyduğumuz insanlar vardır; sebab-i hayatımız ebeveynimiz yahut sevinci/kederi paylaştığımız dostlarımız gibi... Lakin bu bahtiyarlık şahsımız ve diğer şahıslarla sınırlıdır. Varlığından bahtiyarlık duyduğumuz öyle insanlar da vardır ki; bunlar vesilesiyle duyduğumuz bahtiyarlık şehrimiz, ülkemiz, hatta insanlık adınadır. Sayıları önceliklere göre parmakla sayılacak kadar daha az bu insanlar tam bir görev adamıdır. Kendilerini adadıkları görevlerinde kazandıkları başarıların paylaşımında hep mensup oldukları toplum kârlı çıkmasıyla tebarüz etmişlerdir. Hangi meslekten olurlarsa olsunlar “çalışkan, mücadeleci, azimli, âdil, paylaşımcı...” gibi önemli hasletlerin mevsufudurlar.

Bu yazımda varlığından Türk dili ve kültürü adına bahtiyarlık duyduğum bir bilim adamından, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'dan, söz edeceğim. Onu ilkin geçen yüzyılın 70'li yıllarında bazı kültür-edebiyat dergilerindeki halk edebiyatı ve halk bilimi üzerine yazılarıyla tanıdım. Fakir o zamanlar çiçeği burnunda delikanlı bir edebiyat öğrencisi, o da edebiyat öğrenimi veren bir yüksek öğrenim kurumunda görevli “doktor” unvanlı genç bir asistan...

Atıldığım mesleğin kutsallığının avuttuğu ücre ve ücre ötesi iki kasabada geçirdiğim sekiz yılın ardından şehrimde kavuştuğumda o hâlâ Erzurum'daydı. Ne ki yolumuzun keşilmesi için kader ağlarını örmeye başlamıştı. Biz lisans eksikliğimizi tamamlayıp bilimde bir üst düzeye ulaşabilmenin mücadelesini verirken o

profesörlük şartlarını tekemmül etmişti.

Onun, Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesindeki dekanlığının ilk yıllarıydı. Yüksek okuldan sınıf arkadaşım Seyit Emiroğlu (Yrd. Doç. Dr.) bir akşamüzeri beni arayarak hemen ertesi günü Türk halk edebiyatından yüksek lisans imtihanına girmek için kayıt yaptırmamı istiyordu. Şaşırılmıştım. Zira o zamanlar benim için edebiyat, Türk klasik (divan) edebiyatı demekti. Halk edebiyatı üzerine bilgilerimiz, nisyan küllerine bulanmış okuduklarımızla sınırlıydı ve açılan mesafeyi kapatmaya da süre yoktu. Ama sevgili Seyit'i kırmak ne mümkün... Sonu hüsrarla biten bu tecrübeden sonra bilimde düzey yükseltme defterini bir daha kapağını açmamak üzere kapattım.

Saim Sakaoglu Hoca'nın beni tanımasını ise merhum N. Yalçın Dikilitaş'ın yayın yönetmenliğini yaptığı *Cönk* ilavesine borçluyumdur. Türk edebiyatı bölümleri içindeki ilgi alanımı değiştiren bu tanışıklık, bilim yolundaki yılınlığımın iflah olmaz pişmanlık sürecinin de başlangıcıdır. Yazarlık ve araştırmacılık dolayısıyla gazete idarehanelerinde talebesi olduğum Hoca'nın bir eğitim kurumu çatısı altında doğrudan talebesi olmanın eksikliği/ezikliği... Öyle bir dert ki çeken bilir.

Zaman zaman TV ekranlarında seyrettiğimiz bir nevi kişilik çözümleyici bir oyun vardır hani. Program konduğundan, kendine söylenecek bir kelimenin ilk çağrışımı istenir ya... Fakir böyle bir programın konuğu olsam, ilk çağrışımı istenen isim de

“Saim Sakaoglu” olsa, aklıma hemen-
cecik gelen karşılık “titizlik” olurdu.
Zira nazarımda o bir titizlik abidesi-
dir. Daha kıyafetinde somutlaşan bu
sıfat, çalışmalarında da temel ilkedir.
Özellikle çalışma titizliğinin, öğrenci-
lerinin tahammüllerini oldukça zorla-
dığını tahmin etmek hiç zor olmasa
gerektir.

İsmine karşılık tekrar bir çağrışım
isteselerdi bu kez “prensip” derdim
herhâlde. Çünkü fakir onunla birlikte
olduğu süreçte onun prensiplerinden
taviz verdiğine hiç tanık olmamıştır.

Daha?.. denilecek olsa; cevabı Ziya
Paşa'ya bırakırdık kuşkusuz:

*Âyinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz,
Şahsın görünür rütbe-i aklı eserinde.*

Emekli olduğu 2006 yılında adına
yayımlanan “Prof. Dr. Saim
Sakaoglu'na Armağan” kitabının arka
kapağındaki metin şu cümleyle baş-
lar:

“Dünyada herhangi bir halk bi-
limciye: “Türkiye’de halk edebiyatı ve
halk bilimi alanında çalışan beş kişi-
nin adını sayınız.” deseniz, bunlardan
birisinin Prof. Sakaoglu olduğunu
söyleyecektir.”

Eminim ki, bu cümledeki “beş”
sıfatı onun tevazuunun dahliyledir.
Konuyla bir nebze ilgisi olan fakire
göre bu rakam bayâ fazla tutulmuş-

tur.

Gıpta edecek kadar tanıdığımı
inandığım Prof. Dr. Saim Sakaoglu
Hoca, varlığıyla şehrim adına, Türk
dili ve kültürü adına bahtiyarlık duy-
duğum bir değerdir.

“Yaşı yetmiş, işi bitmemiş”lerden
saygıdeğer hocamın şahsıma kinayeli
latifelerini uzun yıllar duymayı Yüce
Yaradan’dan niyaz ediyorum.

MERHUM DİKİLİTAŞ'TAN BİR DÖRTLÜK

Konya Aydınlar Ocağı Genel Merkezi Başkanı
Dr. Mustafa Güçlü ve yönetim kurulu üyesi arkadaş-
larının aldığı bir karar üzerine 65. yaşım dolayısıyla
23 Mart 2004 gecesi, Konya Hekimevi Konferans Sa-
lonunda bir toplantı düzenlenmişti.

Dostumuz merhum Yalçın Dikilitaş da, o geceye
iki şiiriyle katılmıştı. O şiirlerden birini aşağıya alıyo-
ruz.

**Bazı rütbeler kimi isime değer katar,
Sende rütbeye değer katabilen isim var.
Çaybaşı'ndan çıkıp da bu noktalara gelmek
Hocam, bunda sevgi var, çalışkanlık, azim var.**

Not: Merhum Dikilitaş'ın o gece okuduğu ikinci
şiir, *Dostlar Beni Hatırladı* (Konya 2009, s. 109) adlı
antolojimizde yer almaktadır.

Yaşlı Çaybaşı'ndan Genç Çaybaşıya...

*Karagöz geçirilmiş yaşlı
kerpiç duvar... Komşu
bahçeye dallarını uzatan
badem ağaca... Üç beş kök
kalabilmiş kocaman bir
üzüm bağı... O duvarın
gölgesinde nice romanlar,
nice dergiler okundu...
Şahlara 'şah' çekildi... Şimdi
hepsi yerle bir olup 12
katlı gökdelenlere temel
oluşturuvurdiler.
Heyhat!..
(1 Ekim 2006)*

KAZANDIĞI ÖDÜLLER VE BİRİNCİLİKLER

Prof. Sakaoğlu; pek çok kurum ve kuruluştan ödül almış, katıldığı bütün yarışmalarda ilk dereceye layık bulunmuş veya başkalarıyla paylaşmıştır.

Atatürk ve Türkçe konulu eser yarışması birinciliği, 1981.

Kayseri Sanatçılar Derneği Yılın Folklorcusu, 1982.

Folklor Araştırmaları Kurumu İhsan Hınçer Türk Folkloruna Hizmet Ödülü, 1985.

Türkiye İş Bankasının Büyük Edebiyat Ödülü, 1990.

Tarsus Belediyesi Karaca Oğlan Ödülü, 2004.

Meram Rotary Derneği 2005-2006 Yılı Meslek Hizmet Ödülü, 2005-2006.

Motif Halk Oyunları Eğitim ve Öğretim Vakfı Halk Bilim Hizmet Ödülü, 2006.

UNIMA Türkiye Millî Merkezi Yılın Bilim Adamı Ödülü, 2007.

Çanakkale Onsekiz Mart Üniver-

sitesi Saniye Can Türk Halk Kültürüne Hizmet Ödülü, 2007.

Elginkan Vakfı Türk Kültürü Araştırma Ödülü, 2008.

***

Kültür ve Turizm Bakanlığı, Türk Halk Kültürüne Uzun Süreli ve Değerli Katkılarından ötürü Şükran Beratı, 2006.

KİTAPLARI

Prof. Sakaoglu'nun, bazıları üç, beş defa basılan 44 kitabı vardır. Dört numaralı kitabı 60.000 adet basılmıştır. Bazı kitaplarını ise kendi imkânlarıyla bastırılmıştır: 5, 12, 18, 21, 22 (2. bs.), 35, 44.

1. Gümüşhane Masalları / Metin Toplama ve Tahlil, Ankara 1973. (2. bs. Gümüşhane ve Bayburt Masalları, Ankara 2002).

2. Halk Şiirinde Atatürk, Ankara 1974 (T. Günay ile).

3. 101 Anadolu Efsanesi, İstanbul 1976; Ankara 1989; Ankara 2003, 2004, 2008.

4. Türk Çocuklarına Masallar, Ankara 1977.

5. Sarı Çiçek / Sivaslı Âşık Kul Gazi, Erzurum 1980.

6. Anadolu - Türk Efsanelerinde Taş Kesilme Motifi ve Bu Efsanelerin Tıp Kataloğu, Ankara 1980.

7. Kıbrıs Türk Masalları, Ankara 1983 ve 1986.

8. Azerbaycan Âşıkları ve El Şairleri I, İstanbul 1985 (Ali Berat Alptekin ve Esmâ Şimşek ile).

9. Azerbaycan Âşıkları ve Halk Şairleri II, İstanbul 1986 (Alptekin ve Şimşek ile).

10. Dadaloğlu, Ankara 1986 ve 1993.

11. Ercişli Emrah, Ankara 1987.

12. Senin Aşkınla / Kadırlılı Âşık Halil Karabulut, Konya 1987.

13. Bayburtlu Zihnî, Ankara 1988.

14. Dadaloğlu Bibliyografyası / Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Örnekler, Ankara

1988 (Ali Berat Alptekin ile).

15. Bayburtlu Zihnî Bibliyografyası, Ankara 1990 (Alptekin ile).

16. Atatürk, Gençlik ve Kültür, Konya 1990.

17. Türkmen Halk Masalları, Ankara 1991 (Metin Ergun ile).

18. Folklor Bibliyografyası Üzerine Bir Deneme, Konya 1991.

19. Azerbaycan Tapmacaları / Bilmececi, Elazığ 1992 (Alptekin ve Şimşek ile).

20. Türk Fıkraları ve Nasreddin Hoca, Konya 1992.

21. Hikâye-i Garibe / Bayburtlu Zihnî, Konya 1992 (Ahmet Sevgi ile).

22. Efsane Araştırmaları, Konya 1992 ve 2009. sonuncu baskı ilkinde göre iki katı daha genişletilmiştir.

23. Hurşit ile Mahmihi Hikâyesi, Ankara 1996 (Ali Duymaz ile).

24. Proben VIII, Ankara 1997 (Ergun ile).

25. Meddah Behçet Mahir'in Bütün Hikâyeleri I, Ankara 1997 (Alptekin, Yurdanur Sakaoglu ve Şimşek ile).

26. Âşıkların Diliyle Cumhuriyet, Ankara 1998 (Zekeriya Karadavut ile).

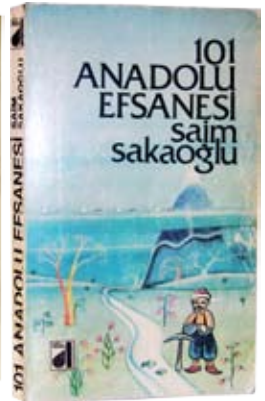
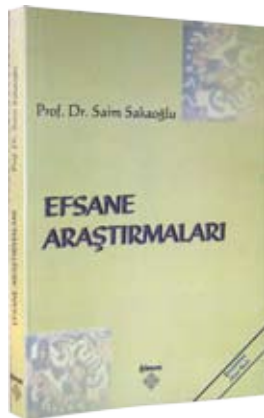
27. Dede Korkut Kitabı / İncelemeler-Derlemeler-Aktarmalar, 2 C. Konya 1998.

28. 80. Doğum Yılında Şair Ahmet Tufan Şentürk, Ankara 1999 ve 2002.

29. Masal Araştırmaları, Ankara 1999, 2003 ve 2007.

30. Meddah Behçet Mahir'in Bütün Hikâyeleri II, Ankara 1999 (Alptekin, Yurdanur Sakaoglu ve Şimşek ile).

31. Azerbaycan Âşıkları ve Halk Şairleri Antolojisi I (16 - 18. Yüzyıllar), Ankara 2000 (Alptekin ve Şimşek ile).

32. Çaybaşı Yazıları, Konya 2000 ve 2002.
33. Türk Ad Bilimi I / Giriş, Ankara 2001.
34. İslâmiyet Öncesi Türk Destanları / İncelemeler - Metinler, İstanbul 2002, 2003 ve 2008 (Duyamaz ile).
35. Destan Destan Üstüne / Kadirli-li Âşık Halil Karabulur'un Destanları, Konya 2002.
36. Ercişli Emrah Bibliyografyası, Ankara 2002 (Alptekin ile).
37. Konya Üzerine Şiirler, Konya 2002.
38. 101 Türk Efsanesi, Ankara 2003, 2004, 2009
39. Türk Gölge Oyunu Karagöz / Karagöz, Ankara 2003.
40. Karaca Oğlan, Ankara 2004.
41. Nasreddin Hoca Fıkralarından Seçmeler, Ankara 2005.
42. Türk Saz Şiiri Antolojisi (14-21. Yüzyıllar), Ankara 2006 ve 2008 (Alptekin ile).
43. Halk Şiirinden Seçmeler, Ankara 2007 (Alptekin ile).
44. Dostlar Beni Hatırladı, Konya 2009.

MADDE YAZDIĞI ANSİKLOPEDİLER VE TOPLU ESERLER

A. ANSİKLOPEDİLER

1. Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi, İstanbul, 8 C.
Not: C. 3, 1979; C. 4, 1981; C. 5, 1982. Prof. Sakaoğlu'nun yazdığı 24 maddenin 13'ü imzalı, ikisi ortak imzalı, dokuzu ise imzasızdır.
2. Kadın Ansiklopedisi, İstanbul, 2 C.
Not: Prof. Sakaoğlu ansiklopedinin yazı kurulu üyesidir. 1984, Türk Dügün Töreleri, 119-128.
3. Görgü Ansiklopedisi / Geleneklerimiz-Göreneklerimiz, İstanbul, 1 C., 1985.
Not: Prof. Sakaoğlu, danışma ve yazı kurullarının üyesidir. 50 madde yazmıştır.
- Bazı maddeler: Helva Sohbeti (s. 96-99), Yüzük Oyunu (s. 99-105), Zekeriya Sofrası (s. 139-141), Ramazan Gece-leri (s. 153-155), Ad (s. 285-290).
4. Türk Aile Ansiklopedisi, Konya, 3 C.
Not: 1991, Ad (s. 285-290). Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığınca yayımlan-

mıştır.

5. İstanbul Ansiklopedisi, İstanbul, 8 C.

Not: C. 2, 1994; C. 3, 1994; C. 4, 1994; C. 5, 1994, C. 6, 1994; C. 7, 1994. Prof. Sakaoğlu 20 madde yazmıştır.

Bazı maddeler: Efsaneler (C. 3, 134-135), Masallar (C. 5, 304-306), Satıcı Sözleri (C. 6, 473), Yanıltmacalar (C. 7, 438).

6. Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, İstanbul, 30 C.

Not: Ercişli Emrah (C. 11, s. 274) 1995; Türk Halk Edebiyatı (C. 15, s. 345-350) 1997.

7. Enzklopädie des Märchens, Berlin,

Not: Kritallpalast (C. VIII/2-3, s. 466-468), 1994.

8. Türk Dünyası Nevruz Ansiklopedisi, Ankara 1 C. (Ali Berat Alptekin ile)

Not: Türkiye' de Nevruz, s. 379-408, 2004.

B. TOPLU ESERLER

1. Başlangıçtan Günümüze Kadar Büyük Türk Klâsikleri, 4, 6, 7 ve 9. ciltler.
2. Türk Dünyası El Kitabı (2. bs.) 3. c. / Edebiyat, Ankara 1992, 282-304.
3. Türk Dili "Türk Şiiri Özel Sayısı III / Halk Şiiri" 57 (445-450), Ocak-Haziran 1989, 105-251.
4. Başlangıcından Günümüze Kadar Türkiye Dışındaki Türk Edebiyatları / Antoloji (Nesir-Nazım), II, Ankara 1993; III, Ankara 1994.
5. Türk Dünyası Ortak Edebiyatı / Türk Dünyası Edebiyat Metinleri Antolojisi C. I, Ankara 2001.
Not: Mitler, Efsaneler, Menkıbeler başlıklı ilk altı dalda yer alan efsaneler Prof. Sakaoğlu tarafından hazırlanmıştır: 1-51.
6. Türk Dünyası Ortak Edebiyatı / Türk Dünyası Edebiyat Tarihi C. II, Ankara 2002.
Not: Bütün Türk dünyası ile ilgili olan ve Masallar adını taşıyan bölüm Prof. Sakaoğlu tarafından kaleme alınmıştır: 131-312.
7. "Gölge Oyununun Doğuşu", Türkler, C. 15, Ankara 2002, 465-486.
8. "Turkish Shadow Theater: Karagöz", The Turks, C. 4, Ankara 2002,

808-819.

9. "Anonim Halk Edebiyatı", Türk Edebiyatı Tarihi, Ankara 2006, 587-614. (Ali Berat Alptekin ile; birkaç yabancı dile de çevriliyor.)

10. Osmanlılarda Mizah/Ottoman Humor", Türk Dünyası Kültür Atlası - A Cultural Atlas of the Turkish World/ Osmanlı Dönemi - The Ottoman Period, 6, İstanbul 2007, 150-165.

11. "Osmanlı Dönemi Âşık Edebiyatı / Âşık Literature in Ottoman Empire", Türk Dünyası Kültür Atlası - A Cultural Atlas of the Turkish World/ Osmanlı Dönemi - The Ottoman Period, 6, İstanbul 2007, 186-195.

MAKALE, BİLDİRİ, DERLEME, TANITMA, DENEME VE GAZETE YAZILARI

52 yıldan beri (1957-2009) Yazan Prof. Sakaoğlu'nun anılan konulardaki yazılarının sayısı 1500'den fazladır. Bunlar; bilimsel toplantılarda okunan bildiriler; armağan kitaplarındaki makaleler; bilimsel dergilerde yayımlanan yazı, eleştiri, bibliyografya; popüler dergilerdeki çeşitli türlerdeki yazılar; gazete yazıları, vb.'dir. Bu yazılar değişik tarihlerde Sakaoğlu'nun adına hazırlanan kitaplarda ve dergilerde bibliyografya olarak yer almıştır. Bunları kısaca hatırlatmak isteriz:

Bibliyografya

Prof. Sakaoğlu'nun özel meraklarından biri de bibliyografyalardır. Değişik konulardaki bibliyografyalarının yanında (mâni, masal, bilmece, Kıbrıs, vb.) kendi çalışmalarının da bibliyografyalarını hazırlamıştır.

"Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'nun Türk Dünyası İle İlgili Kitap ve Yazılarının Bibliyografyası (1967-2002)", Türk Dünyası / Dil ve

Edebiyat Dergisi, 11, Güz 2002, 387-408.

"Türk Dili, Halk Kültürü ve Âşık Edebiyatı Üzerine Hazırladığım Bibliyografyalar ve Bir Ek", Bilgi Yolu (Konya), 4 (5), [Mart] 2004, 43-46.

bk. Erciyes, 27 (324), Aralık 2004, 30-33.

"32 Yıllık Kıbrıs Halk Kültürü Araştırmacılığında Geldiğim Nokta"

Not: 5-6 Kasım 2009 tarihlerinde KKTC'de Yakın Doğu Üniversitesince düzenlenen Türk Dili ve Halk Edebiyatı Bilgi Şöleni'nde okunmuştur.

Ayrıca, öğrencileri de onun çeşitli konulardaki kitap ve yazılarıyla ilgili bibliyografyalar hazırlamışlardır.

Ali Berat Alptekin, "Günümüzde Bir Masal Araştırmacısı: Saim Sakaoğlu", Masal Araştırmaları / Folktales Studies I, (hzl. Nuri Tamer), İstanbul 1988, 183-193.

Aziz Ayva, "Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'nun Efsane Araştırmaları", Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi, 9, 2001, 365-391.

Nedim Bakırcı, "Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'nun Türk Dünyası Destanları Üzerine Araştırmaları", Türk Dünyası Araştırmaları, 154, Ocak-Şubat 2005, 119-135.

Sinan Gönen, "Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'nun Fıkra Araştırmaları", Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 12, 2004, 218-230.

Hatice İçel, "Saim Sakaoğlu'nun Bilmece Araştırmaları", Arayışlar / İnsan Bilimleri Araştırmaları, 7 (13), 2005, 89-96.

Yukarıda, VI Hakkında Hazırlanan Kitaplar bölümünde yer alan beş kitapta da, o çalışmaların yapıldığı kadar olan yayınlarının listesi verilmiştir; oraya da bakılabilir.

Aczimin Giryesi

“Hocaların hocası”na...

Yazarlıktır bu, hiçbir şeyi kafaya takma.
Yaşın yetmiş oldu derlerse de dönüp bakma.
Ey hocaların hocası, yazmaya devam et,
Bugünün işini aman yarına bırakma!..

Ahmet Sevgi

SAKAOĞLU DESTANI

Mestan KARABACAK

Yıllar yılı çok çalıştı,
Benim hocam Sakaoğlu.
Efsanelere karıştı,
Benim hocam Sakaoğlu.

Önce masalla başladı,
Türkü, destan hep işledi,
Nice bilgiler fişledi,
Benim hocam Sakaoğlu.

Âşıkları tek tek buldu,
İlim deryasına daldı,
Kırkı aşkın kitap oldu,
Benim hocam Sakaoğlu.

Tokat'ta başladı işe,
Gelirken yirmi beş yaşa,
Evlendi, oldu pür neşe,
Benim hocam Sakaoğlu.

Yetmiş dokuz, seksen yılı,
Mekânı Erzurum ili,
Halk edebiyat, Türk dili,
Benim hocam Sakaoğlu.

Gencecik bir doçent idi,
Dillerden düşmezdi adı,
Ünü aşmıştı hududu,
Benim hocam Sakaoğlu.

Yıllarca lojmanda kaldı,
Evi kitaplarla doldu,
Kalemi eline adlı,
Benim hocam Sakaoğlu.

Ve yazdı nice kitaplar,
Konferanslar ve hitaplar,
Yorgunluklar ve bitaplar,
Benim hocam Sakaoğlu.

Geldi seksen sekiz yılı,
Ve göründü Konya yolu,
Eş, dost dersin dolu dolu,
Benim hocam sakaoğlu.

Derken... Ben de varıp gördüm,
Hâlin, hatırını sordum,
Dekan olmuş, selam durdum,
Benim hocam Sakaoğlu.

Yüksek lisans dersin aldım,
Her daim çalışır buldum,
Her soruma cevap aldım,
Benim hocam Sakaoğlu.

Ders de biter, tez de biter,
Selam gelir, selam gider,
Tatlı tatlı sohbet eder,
Benim hocam Sakaoğlu.

Zaman geldi, vakit yetti,
Çalışma süresi bitti,
Kendini emekli etti,
Benim hocam Sakaoğlu.

Yine dersler, yine kitap...
Yorgunluktan düşer bitap,
Fakülteye eder hitap,
Benim hocam Sakaoğlu.

Değerini biliyorum,
Uzun ömür diliyorum,
Sizi örnek alıyorum,
Benim hocam Sakaoğlu.

Kimler ne der ise desin,
Hâlâ kulağımda sesin,
Hiç kesilmesin nefesin,
Canım hocam Sakaoğlu.

Karaman, Mayıs 2009.

Not: Bil. Uzm. Mestan Karabacak, Prof. Sakaoğlu'nun yüksek lisans tezini yönettiği öğretim görevlisidir.